

ти дѣтихъ наслѣдѣе-то си ѿ мѣн-тѣ родителнъ». Тогдази Ахавъ доде въ своѣ доми смѣщенъ и наскрѣненъ за Навоофева такъжези ѿвѣтъ, и не ѣде хлѣбъ ѿ скрѣвѣ. Іезавель като развѣмѣ, коѣ ѣ причина-та, присмѣмъ се, и мѣ рече: » такъ-вѣзь ли ѣ твоѣ-та власть, царю Израилевъ, што нити на ѣдинъ челоуѣкъ нѣмашъ сила да си стѣришь волаж-тѣ? Прѣстаннѣ ѿ скрѣвѣ-тѣ си и хапни хлѣбъ; почѣкай малко, азъ сама ще ти дамъ въ рѣцѣ-тѣ Навоофево-то лѣзье ». Тѣи като рече, написа повелѣніе съ царѣво-то име до старѣйшины-тѣ Израилски граждѣне и съ царски печѣтъ го запечатѣ. Въ него вѣше написано, да възлѣжѣтъ неправеднижъ винѣ на Навоофѣ, като че ѣ злослѣвилъ Бѣга и цара, и като прѣдстѣвѣтъ азѣлавы свѣдѣ-тели, съ камъне да го убѣжѣтъ вънъ ѿ гра-да. Спорѣдъ тѣи беззакѣнно повелѣніе извѣр-шице и неправедно-то убѣйство. Като стѣнѣ Навоофѣй невинна жѣртва на Ахаво-то граби-телство, Іезавель рече на Ахавѣ: » Наслѣднѣ сегѣ Навоофево-то лѣзье вѣзѣ пары, тѣи вѣче ни ѣ живъ ». Като чѣ Ахавъ за Навоофево-то убѣйство, ѣпечѣлѣсе малко, но послѣ пакъ ѣти-де да мѣ зѣмне лѣзье-то. По Бжѣе повелѣніе